

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 48

V Gorici, v sredo 22. junija 1927

Leto X.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
ža«. — Tisk Katoliška
tiskarna v Gorici, Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5
(prej Scuole).

Telef. int. št. 398.

Slovenskim očetom!

Pred kratkim smo napisali na tem mestu nekaj besed na naslov naših mater. Tudi naša dekleta in naši fantje so že slišali iz tega mesta odločne opomine. Samo z našimi slovenskimi očeti se do danes še nismo pomenili. Da se ne bodo udajali zapeljivi misli, da je pri njih vse v redu, jih hočemo opozoriti danes samo na par nerazveseljivih pojavov.

Naši očetje so v veliki večini zelo skrbni družinski poglavarji. Ne plašijo se ne truda ne dela, da bi jim boljše preživili svojo družino. Trdi žulji in znojne kaplje so njih-ov delež. Pri tej silni brigi za telesno dobrobit svojih otrok pa žal premnogokrat pozabijo, da je njihova sveta dolžnost skrbeti tudi za duševno zdravje družine. Težko delo, v katero so vpreženi iz dneva v dan, jih neka-ot otopi. Ko vidijo, da so izželi iz skope grude in skromnega gospodarstva ona pičila sredstva, ki zadostujejo za obstoj njihove družine, menijo, da so storili dovolj. Toda to je premalo. Oni morajo skrbeti in paziti tudi na vzgojo svojih otrok. Ne zadostuje, da je oče nekak strah pri hiši, katera tega pokliče mati, ko je nabogljivci nočejo poslušati. Gotovo je treba včasih zarohneti in zaropčati, ampak s tem še daleko ni izrepana očetova naloga. Kakor mati tako je tudi oče odgovoren za otrokov značaj. Ko je deca še majhna, mora ne samo z ostro, temveč tudi ljubečo besedo buditi v mladi duši ubogljivost, odkritosrčnost in poštenje. Ko otroci doraščajo v fante in dekleta, mora oče zopet skrbno paziti, da ne zaidejo na stranpoti. Matere so večkrat premeheke, prešibke in pregledajo svojim ljubljencem marsikaj, kar jih kviri in zavaja. Očetova beseda mora biti zato tu, da prepreči hčerkino ali sinovo razsipnost, delamrznost in razposajenost. Njegova naloga je, da izobliči iz svojih potomcev trdne in zdrave značaje. In teh nam je potreba zlasti sedaj, ko preži na našo mladino od vseh strani toliko nevarnosti. Očetova dolžnost je, da skrbi, da pridejo njegovi otroci v naša na vekovitih načelih sloneča prosvetna društva, da čitajo naše liste in dobre knjige in se tako obvarujejo pred npravnim in narodnim polomom. Tukaj ne sme biti oče ozkosrčen skopuh, ki radi par liric onemogoči zdravo versko in narodno vzgojo.

Veliko odgovornost nosijo naši očetje tudi radi vzgleda, ki ga dajejo svoji družini. Vse trdo očetovo delo ne obrodi dobrih sadov, če ni pravega vzgleda. Ne bomo naštevali raznih napak, ki jih imajo le premnogi naši družinski gospodarji, saj jih poznamo vsi. Podčrtati hočemo samo, da te razvade in zmote pogubno vplivajo na družine. Če je oče neotesana klada, ki nič ne čita in nič ne skrbi za svojo lastno izobrazbo, potem morajo tudi njegovi otroci postati zanikerni. Če oče zapravlja in zanemarja delo, potem je težko pričakovati, da bi bili otroci štedljivi in pridni. Če oče ni značajan mož, potem tudi pri njegovih naslednikih ne moremo pričakovati veliko moštosti. In tako dalje. Najhujše pri vsem tem je pa dejstvo, da taki očetje zgubijo v svoji družini vsako besedo, da

jih nihče ne ceni in spoštuje. Take družine so brez temeljne opore in se ne smemo nič čuditi, če zabre-
dejo v blato.

Kaj se godi po svetu?

Jugoslavija se te dni zopet kuha v politični vročici. Po vseh političnih tajništvih neštevilnih strank se kljub poletni vročini in bližajočim se počitnicam mrzlično dela. Izpolnjujejo se volivni imeniki, te-
kajo na županstva reklamirajo volivne zapiske, napovedujejo se shodi, lepaki se lepijo, skratka: s polno paro drvi država v najhujši volivni boj. Za 11. septembra t. l. je razpisal kralj Aleksander nove volitve. Te volitve bodo odločilnega pomena za državo. Kakor danes kaže bo 11. september mejnik na poti med staro in novo politiko. Država bo čakala mirne dneve notranje ureditve, če nas vsa znamenja ne varajo.

Ker so bližnji dnevi volivne borbe zelo odločilni za vso jugoslovansko notranjo in zunanjo politiko, je dobro, če se po daljšem presledku, ko smo se ogledovali za politiko v širnem svetu, spet povrnemo k razmeram med našimi krvnimi brati.

Borba v radikalnem taboru.

Volitve, ki jih je vrhovni državni poglavar razpisal na vladni predlog za september, so narekemale z neodložljivo nujno državne potrebe same. Vsi listi v državi priznavajo, da ni več bilo mogoče delati v narodni skupščini ker se ni nobena številna poslanska skupina povzpela nad svoje strankarsko obzorje.

Zadnje volitve, ki so se vršile 8. februarja 1925., so bile malce prisiljene. Zato so sedeli v poslanski zbornici tudi ljudje, ki niso imeli polnopravnega ljudskega pooblastila v žepu. Bili so sicer izvoljeni z ljudskimi glasovi, a ti slednji so bili le prebogostno prisiljeni. Toda kljub tej parlamentovni sestavi je radikalna stranka pod močnim in tradicionalnim Pašičevim vodstvom natezala vladne vajeti. Ko je pa stari Pašič zatisnil oči, se je zgodilo, kar so vsi prorokovali, da bodo radikali izgubili glavo. Za Pašičevo dedščino se že ves čas od njegove smrti poteguje cela vrsta velikih in malih radikalnih prvakov. Ker pa eden drugemu noče privoščiti krone radikalnega prvaka, se nekdanj močna stranka cepi v celo vrsto skupin. Te se med seboj rujejo z vsemi mogočimi sredstvi za prvenstvo. Sicer štejejo radikali starega Pašičevega pobratima Aco Stanojeviča za svojega vodja, a besedo v radikalnem taboru hočejo imeti tudi Trifkovič, sedanji predsednik narodne skupščine, Uzunovič, ki je za Pašičem nič manj ko šestkrat sestavil vladno ter sedanji vladni predsednik Velja Vukičević, ki je pristaš Ljube Jovanoviča, radikalna čistih rok.

Ves čas Uzunovičevih vlad se je opazalo, da se državni stroj ustavlja. Malo ga je oviral Radič, še bolj pa razni elementi v radikalni stranki sami, ki so bili vajeni uganjati predvojno malosrbsko politiko. Malo v pogon je spravila vladno mašino Uzunovič-Korošče-

Naša bodočnost pa sloni na zdravju družini. Če se bodo naše družine skvarile, potem ne smemo pričakovati nič dobrega in smo zapisani smrti. Slovenski očetje, zavedajte se zato dobro, da nosite velik del odgovornosti za našo bodočnost!

va vlada, ki je v kratkem razdobju par mesecev pokazala, da bi se dalo v Beogradu prav uspešno delati. Toda ta vlada je šla in nastopil je Vukičević v zvezi z demokratsko zajednico Ljube Davidoviča.

V tem trenutku je zavrelo med radikali. Stvorile so se tri skupine: pašičevci, ki jih vodi že omenjeni Marko Trifkovič. K njim spadajo ugledni politiki kot dr. Laza Marković, Velizar Janković, Janjič, Mišetič. Druga skupina so centrumaši pod vodstvom Uzunoviča. Tudi ta ima krog sebe odlične politike: vodjo bosanskih radikalov Srskiča, Stankoviča, bivšega zunanega ministra Periča, notranjega ministra Maksimoviča in druge. Tretja je pa skupina Ljube Jovanoviča, ki si je postavil za cilj, da očisti svojo stranko od vseh umazanih ljudi. Na zunaj vodi to krilo sedanji ministrski predsednik Vukičević.

Te tri struje v radikalnem taboru so vodile v stranki sami strastno borbo za premoč. Nastopale so pa že tudi očitno ena proti drugi. Zategadelj ni več bila radikalna stranka v vladi, marveč le ena od teh skupin. Vladna večina je bila zato zmeraj negotova. Iz tega mučnega položaja je bila edina rešitev volitve.

Volivna vlada.

Stari borci v radikalni stranki so skušali na zunaj vsaj ohraniti enotnost stranke. Zato so se začela pogajanja med centrumom in Vukičevićem. Pašičevce so že v naprej izključili od pogajanj. Pogajanja pa niso privedla do zaključkov, ker so centrumaši odločno proti vladni zvezi z demokrati, ki so v Srbiji najbolj nevaren tekmeec radikalni stranki. Centrumaši so tudi zahtevali, naj jim Vukičević pri volitvah zagotovi vsaj 50 poslancev. Vukičević pa ni hotel na to pristati.

Začel je vabiti v volivno vladno druge stranke. Najprej se je pogodil z Madžari v Vojvodini, ki so Vukičeviću obljubili svojo pomoč. Na stečaj je odprl vrata tudi Slovenski ljudski stranki. Toda ta se je pametno umaknila v opozicijo in se je odločila, da počaka izida volitev.

Ker so se torej pogajanja med centrumom in Vukičevićem krilom razbila, je pravosodni minister Srskič podal v znak protesta ostavko. Razjezil se je tudi, ker ni hotel Vukičević sprejeti v svoj kabinet Maksimoviča kot notranjega ministra, kakor je bil obljubil.

Za Vukičevića so prišli vroči dnevi. Pomisliti je namreč treba, da sede v glavnem odboru radikalne stranke, ki je strankin vrhovni organ, skoraj sami Pašičevci. Seja glavnega odbora bo pa gotovo obsodila delovanje Vukičevićeve struje. Toda v Beogradu dobro vedo, da kdor vodi volitve, ima moč v roki. Zato je premeteni Vukičević še isti dan, ko je Srskič podal ostavko, sedel v avto in se odpeljal v

Topolo h kralju po volivni mandat. In res je danes teden izšla posebna izdaja »Službenih novin«, ki so prinesle ukaz o razpustu sedanje narodne skupščine. Obenem so bile razglašene volitve za 11. septembra in prvo zasedanje nove skupščine za 5. oktobra t. l. Dan potem pa je bila že tudi sestavljena vlada, ki bo vodila volitve. V njej sede Vukičevićevi pristaši in pet demokratov. Ta vlada bo torej vodila volitve.

Listi že pišejo, da je glavni udarec pri volitvah namenjen pašičevcem in pa samostojnim demokratom. To dokazuje tudi premeščenje mnogih velikih županov, pristašev Samostojne demokratske stranke. V Sloveniji sta oba velika župana ostala na svojih mestih.

V volivnem metežu.

Kot smo že uvodoma omenili, so se vse stranke vrgle na delo za volitve. Ugibajo se že številke o moči posameznih strank in poslanskih klubov. Tu je težko ugabati, ker v politiki so presenečenja vedno na dnevnem redu. Vendar se paznemu razgledniku po politiki marsikaj pojasni. Kako je v radikalnih vrstah smo že omenili. V mnogih volivnih okrožjih bodo postavljene kar po tri kandidatne liste. Ponekod se bodo našli užaljeni uzunovičevci in pašičevci v skupni borbi proti Vukičeviću, o katerem prorokujejo, da ga bodo vrgli celo iz radikalnih vrst. Do tega je pa še daleč, ker sedanjega ministrskega predsednika podpirajo vsaj s simpatijami Slovenci in celo Radič. Na drugi strani se pa bosanski radikali že upirajo svojemu vodji Srskiču.

Davidovičeva Demokratska zajednica ima dosti upanja na uspeh v Srbiji in Dalmaciji. Radič bo bržkone nekaj izgubil, ker se v zadnjem času krega s svojimi najboljšimi pristaši. Šuperina se je obrnil proti njemu. Zdaj pa še njegovi volivci v Vojvodini, ki so ustanovili že skoraj samostojno strankarsko organizacijo. Nočejo namreč, da bi Radič iz Zagreba ven oblastno ukazoval, marveč si žele, kot tam prej Bosanci, malo več svobode. Temu nevarnemu gibanju se je hotel Radič izogniti na ta način, da se je na zadnjem zborovanju svoje stranke v Zagrebu prekrstil v »narodno seljačko stranko«; le na Hrvatskem ohrani še staro ime »hrvaška seljačka stranka«. Toda tudi to ne bo pomagalo spraviti zavožene Radičeve politike v pravi tir. V Sloveniji bo gotovo nekaj izgubil. To potrjujejo tudi shodi njegovih poslancev, ki končajo po navadi prav klavrno.

Samostojni demokratje so osamljeni. To priznava tudi njih vodja Pribičević, ki izjavlja, da bo šla njegova stranka popolnoma samostojno v volivni boj.

Izmed ostalih večjih strank ima še največ spoštovanja Slovenska ljudska stranka. Tako spričevalo ji dajejo tudi srbski listi. Svojo resno voljo do dela je ta stranka pokazala. V volivno vladno ni hotela kljub prijaznim vabilom vstopiti, ker noče, da bi ji kak neboljšen politični vodja kasneje očital, da je zmagala le s pomočjo vladnega aparata. Kot samostojna stranka, ki se nikamor ne veže, hoče dobiti od Slovencev pooblastilo za v Beograd. Močno vodstvo Slovenske ljudske

stranke je pridobilo tej stranki u-gled tudi pri kroni.

Ne smemo zamolčati ob tej pri-liki važnih zunanje političnih od-poslanstev v inozemskih državah, ki jih zadnje čase poverjajo drju Korošču. Prav pred kratkim je vod-jo Slovencev sprejel v posebni av-dijenci bolgarski kralj Boris.

Pametno vodstvo in trezen dr-žavni program te stranke bo kljub majhnim afericam v stranki (Sta-novnikova zadeva) pritegnil večino slovenskih volivcev v njen tabor. Izgleda, da bo na Radičev račun stranka pridobila enega ali dva po-slanca in morda kje drugod enega izgubila. Jedro moči bo ostalo še naprej neizčrpano, da bo lahko Slo-venska ljudska stranka v prihodnji delovni vladi krepko zastavila svo-jo moč v blagor Slovenije in cele države.

Okno v svet.

Iz Albanije.

Albansko-jugoslovanski spor se bo menda te dni v resnici polegel. Velesile so se nekaj menile v Ze-nevi ter so ugotovile, da je ta spor bolj nevaren za evropski mir nego rusko-angleški. Zato so veleposla-niki v Beogradu jeli pomirjevalno vplivati. Albanski poslanik Cena beg je sicer zapustil jugoslovansko

prestolico, a upa, da se bo kmalu vrnil. Jugoslavija, ki je že hotela zapreti meje proti Albaniji, je za enkrat še počakala.

Rdeče intrige.

Zagonetka o umoru boljševiske-ga poslanika v Varšavi se nekam tajnostno rešuje. Baje so sami bolj-ševiki ukazali spraviti s pota Voj-kova, ker je preveč samostojno mi-slil. To se prav čudno sliši, mogo-če je pa le, saj tako govori celo sam Vojkov brat. Atentator Ko-werda je bil obsojen v dosmrtno ječo. Poljska ima pa skrbi.

Društvo narodov.

13. junija ob 11. uri je Anglež Chamberlain otvoril 45. redno sejo Društvenega odbora. Spočetka ni bilo nič toplega navdušenja med sejavci, potem so se pa na zaseb-nih sestankih rešila marsikatera pe-reča vprašanja.

Hailutšuntašuai.

Na severnem Kitajskem, v Pe-kingu, je prišlo do važnih politič-nih sprememb. Dosedanji zunanji minister dr. Wellington Koo je od-stopil in maršal Tsangtsolin se je izklical za hailutšuntašuaia t. j. po-veljnika na kopnem in morju. Po-stal je tudi formalni diktator na severu. Južne armade pa nepresta-no prodirajo proti severu.

DNEVNE VESTI.

Naročnikom.

Prvo polletje bo kmalu pri kraju. Kdor misli list dobivati še drugo polletje, naj brž poravna tisto majhno naročnino, da mu uprava lista ne vstavi!

Pobožnost

v čast presv. Srcu Jezusovemu v cerkvi sv. Ivana.

V četrtek 23. junija: ob osmih zvečer uvodni govor, blagoslov.

V petek 24. junija: praznik presv. Srca: zjutraj ob petih — sv. maša pred Najsvetejšim — govor; zvečer ob osmih — govor — posvetitev presv. Srcu — blagoslov.

V soboto 25. junija: zjutraj ob petih — sv. maša — govor; zvečer ob osmih — govor — blagoslov.

V nedeljo 26. junija: zjutraj ob petih — sv. maša, skupno sv. ob-hajilo — govor; popldne ob štirih sklep — govor — posvetitev presv. Srcu — blagoslov.

NB. Pobožnost vodi preč. gosp. dr. Ant. Zdešar, misijonar družbe sv. Vincencija Pavlanskega. Spove-dovalo se bo vsako jutro od 5. ure

dalje in zvečer istotako od 5. ure dalje, pričeniši 23. junija zvečer.

Ne preslišite glasu božjega Srca, ki kliče: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi in jaz vas bom poživil!«

Vodstvo Apost. molitve.

Sv. birma.

Te dni podeljuje prevzvišeni kne-zonadško zakrament sv. birme v vipavskem dekanatu. Dne 19. t. m. je bila sv. birma v Šturijah, dne 20. t. m. na Colu, 21. v Podkrajju, 22. v Budanjah. Dne 23. t. m. bo v Bu-danjah, 25. t. m. v Gočah, 26. v Št. Vidu, 27. na Planini, 28. na Slapu in 29. v Vipavi.

V cerkljanski dekaniji bo sv. bir-ma: 28. avg. v Cerknem, 29. v No-vakih, 30. v Šebreljah, 31. v Otale-žu, 1. septembra v Ravnah, popo-ldne istega dne v Orehku, 2 sept. na Bukovem.

V spomin vikarju Spitzerju.

Dne 13. t. m. je Vsemogočni ne-nadoma poklical k sebi 58-letnega svojega vzornega služabnika preč. g. vikarja Ivana Spitzerja.

Rodil se je na Koroškem, šolal deloma v samostanu v Beljaku, de-loma na Tirolskem. Ko je imel 23 let je v svoji domači vasi pel prvo mašo, nakar je prišel kot župni upravitelj v Perovo pri Beljaku. Tako je služboval kot menih 6 zim v Perovem, 6 poletji na Sv. Višar-jah, kjer je obolel za srčno boleznijo in revmatizmom. V zdraviliš-ču na Tirolskem je nekoliko okre-val ali ozdravel ni. Zato je prošil za izstop iz samostana. Bil je uslišan in premeščen kot navadni duhov-nik v toplejšo goriško nadškofijo. Služboval je na Pečinah ali radi hudega zimskega mraza tam ni mo-gel ostati, šel je nato na Ravnice in po 4 letih pride v Fojano, ker je vedel, da se nahaja ta mirna vasica v solčnih Brdih, kjer bi morda ozdravel. Res, navidezno se je v naši vasi ozdravil, ali konečno je bil le žrtev srčne bolezni.

Ta blagi mož je vestno in točno vršil svojo dolžnost v naši vasi nad 17 let. Bil je dobrega, plemenitega srca ter vseskozi globokoveren. Njegovo mehkočutno, prijazno ter obenem odločno vedenje je vzbu-dila v ljudstvu resnično spoštova-nje in ljubezen. Kdor je poznal te-ga vzglednega duhovnika, ga je vi-soko cenil, saj je že njegov obraz bil slika njegove duše, izražal je veliko nežno milino in blaženost. Nikomur ni storil najmanje krivi-ce, zato tudi ni imel sovražnikov. Da je bil povsod priljubljen je tudi dokazal njegov pogreb, ki se je vr-šil dne 15. t. m. ob 10. uri z obilno udeležbo. Samo duhovnikov je bilo prisotnih 17. Tako velikega, sijaj-nega in ganljivega pogreba še ni videla Fojana. Vsak, kdor je le mo-gel je prihitel, da ga spremi na zadnji poti.

Pri poslovnem govoru v cerkvi, ki ga je, ganjen do solz, držal preč. g. kurat iz Medane Milanič, se je zašlišalo presunljivo, glasno ihte-nje ljudstva. Ni bilo očesa brez solz, ne srca brez resnične žalosti.

Ni ga več, a njegov spomin bo živel med nami. Preveč nam je bil, da bi ga mogli pozabiti. Sladko naj sniva v naši solčni briški zemlji-ci, ki jo je tako ljubil.

Vaščani.

† Leopold Faganelj.

V petek, dne 17. t. m. okrog tre-tje ure popoldne se je pripetila na cesti, ki pelje iz Dola v Opatjeselo, na tako zvanem Mačjem klancu, pretresljiva nesreča. Zahtevala je veliko žrtev, družinskega očeta in vzornega našega človeka Leopolda Faganelja iz Vrtojbe. Rajniki se je

ponesrečil z motociklom, kateri je na klancu odpovedal, a je pri po-novnem poizkusu vsled premočnega vžiga bencina v hipu dobil preveč sile ter se je zaletel v obcestni zid in prevrgel z nesrečnim krmarjem vred 4 m globoko po strmini. Po-nesrečeni Faganelj je obležal na mestu in je po par besedah padel v nezavest ter kmalu tudi izdihnil svojo dušo. Prvim vestem o nesre-či, ki so se razširile bliskovito po vsej goriški okolici, ni hotel nihče verjeti. Nihče si ni mogel misliti, da bi bila nesreča res zahtevala to-liko žrtev. Toda vse upanje se je izkazalo za ničevno in polagoma smo se morali vsi prepričati, da so vesti le prerresnične, da našega ljublje-nega Poldota ni več.

Izguba, ki nas je zadela s smrtjo tega odličnega našega moža, ni sa-mo porazna za njegovo družino, za katero se je neumorno trudil, tem-več je zadala težak udarec tudi naši celokupnosti. Pokojnik je bil sin znanega in uglednega cerkvene-ga ključarja Franceta Faganelja iz Vrtojbe, ki je vzgojil vso svojo družino v odločno katoliškem du-hu. Po končani svetovni vojni se je posvetil obnovi naše Goriške in si je kot stavbni podjetnik posta-vil svoj spomenik v številnih stav-bah v Vrtojbi, Grgarju, Kronber-gu in drugod. Pozidaval ni samo priprostih hiš, temveč se je zlasti izkazal pri vzpostavitvi cerkva in župnišč. Pri tem delu si ni pridobil samo slovesa in priznanja pri de-lavcih in vaščanih, temveč tudi pri pristojnih oblastvih. Kamor je po-ložil pokojni svojo roko, tam je bilo delo tudi gotovo srečno izvr-šeno.

Razun svojemu strokovnemu de-lu je posvetil rajniki svoje moči tudi našemu združništvu, posebej še Stavbeni zadrugi v Dol. Vrtojbi, Zadrugi zvezi v Gorici in Ljudski posojilnici v Št. Petru. Tudi naša prosvetna organizacija ga je štela med svoje najboljše podporne člane. Povsod je bil tih delavec, ki ni silil v ospredje, a je bil zvest in požrtvo-valen ter se je čutil pritisk njego-vega dela. Vrzeli, ki je nastala vsled njegove nepričakovane smrti, ne bomo mogli tako kmalu izpo-polniti.

Svečani pogreb, ki se je vršil v nedeljo popoldne iz mestne bolniš-nice na goriško pokopališče ob Mi-renski cesti, je jasno pokazal, kako veliko spoštovanje in splošen ugled je užival pokojni Faganelj v vseh krogih. Zbralo se je na sto-tine knancev in prijateljev, ki so ga spremljali na žalostni zadnji poti.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

»Tukaj,« reče Viktoriji, ki se je brž zbudila iz spanja, »ti prinašam poveljnika naših sovražnikov.«

Med tem je položil majhnega dečka sedmih let v naslanjač. Mali je nosil rjavo oblekco in pleteno kapo, njegov ljubki, blede obrazek je bil ves v solzah.

»Kje si ga pa vlovil?« pobara Viktorija vsa začudena.

»Spodaj na stopnjicah, ko je pri-šel iz Daubrecquove sobe,« odvrne Lupin, ki je zaman stikal po deč-kovih žepih, da bi morda našel kak plen.

»Ubogi angeljček!« reče Viktori-ja usmiljeno. »Glej no, kako zadr-žuje solze... Moj Bog, roke ima popolnoma ledene. Ne boj se, rev-ček, saj ti nič ne storimo. Stric ni prav nič hud.«

»Seveda ne,« reče Lupin, »toda neki drugi stric se bo zbudil in bo strašno hud. Jih čuješ, Viktorija?«

»Kdo pa razgraja?«

»Podložniki tega mladega po-veljnika.«

»Ježeš, kaj naj pa počnemo?« stoče Viktorija.

»Ker ne bi rad padel v past, jo bom brž odkuril,« meni Lupin.

Dečka je zavil v neko platno, da je samo glava gledala ven; prav nežno mu je zamašil usta in si bre-me zvezal na hrbet.

»Ni res, da ti to dopade? Ne boš tako lahko našel kakega stri-ca, ki bi ob treh zjutraj igral s te-boj konjička. Juh! Skozi okno le-timo!«

Splezal je skozi okno in po lestvi nizdol v vrt. Vmes pa je napeto prisluškoval udarcem, ki so vedno močnejše doneli po vratih. Čudno se mu je zdelo, da ves ta šunder ni zbudil Daubrecqua.

»Če tu ne naredim reda, bodo vse pokvarili,« je menil.

Obstal je na voglu in je meril z očmi razdaljo do vrtnih vrat. Bila so odprta. Na levo je videl stop-njice, koder so ljudje razburjeni tekali gor in dol, na desno vratar-jevo hišico. Vratarica je prišla ven in prosila razgrajče: »Bodite ven-dar tiho... Mir, mir! Sicer se go-spod zbudil!«

»Aha! Sijajno!« se spomni Lu-pin, »ženska je tudi s temi v zvezi.«

Stopi k njej in ji zašepeče: »Po-vejte jim, da imam jaz otroka; naj

pridejo ponj k meni v ulico Cha-teaubriand.«

Nekoliko v stran v drevoredu je stal avtomobil, ki je po Lupinovem mnenju čakal na nočne obiskoval-ce. Zapovedujoče, kakor da bi tu-di sam spadal v tisto tolpo, stopi v voz in se pusti odpeljati domov.

Sluga Ahil je spal. Oskrbel je sam vse za otroka in ga ljubkoval. Mali je ležal nepremično. Obraz-ček je bil ko okamenel. Bal se je, pa ni hotel te bojazni pokazati.

»Izjoči se, ljubček,« mu reče Lupin, »to ti bo dobro storilo.«

Otrok ni jokal, a pozabil je na svojo bridkost. Njegov pogled je postal bolj miren, ustne mu niso več drgetale in sedaj so se Lupinu zazdele poteze tega obraza bolj znane. To je potrdilo njegove sum-nje, ki so zadobile že določnejšo obliko.

Tedaj je pozvonilo, brž na to še močnejše.

»Aha,« reče Lupin, »tvoja mami-ca prihaja. Le leži.«

Gre k vratom in jih odpre. Kot zmedena plane skozi nje neka ženska.

»Moj sin,« vpije, »kje je moj sin?«

»V moji sobi,« odvrne Lupin.

Ne da bi ga še dalje izpraševala, plane ona mimo Lupina v sobo in pokaže s tem, da so ji prostori do-bro znani. To je tista mlada žen-ska z rjavimi lasmi, si misli Lupin, prijateljica in sovražnica Dau-brecquova. Stopi k oknu in dvigne zaveso. Na pločniku sta se spre-hajala dva moža. Bila sta Grognard in Le Ballu.

»Niti skrijeta se ne,« pripomni sam pri sebi. »To je dobro zname-nje. Premislila sta si in prišla do zaključka, da me ne moreta več pogrešati. Ostane še lepa dama z sivimi lasmi. S to pa ne bom tako brž pri kraju.«

Mati in sin sta bila tesno objeta. Ona ga skrbipolno in nežno vpra-ša: »Ti ni storil nič žalega? Prav res ne? Kakšen strah si prebil, moj mali Jacques!«

»Korajžen dečko,« pripomni Lu-pin. Ona ni odgovorila, marveč sti-kala prav kot prej Lupin po dečko-vih žepih. Brez dvoma se je hotela prepričati, če je svojo nočno nalogo točno izpolnil. Prav na tiho ga nekaj vpraša. »Ne, mama, prav res ne,« odgovori otrok. Nežno ga po-ljubi in pritisne nase. Otrok ves utrujen brž zaspi, ona je obsedela sklonjena nadenj.

Pri kapucinih so se sicer poslovili mnogi meščani, nadomestili so jih pa mnogobrojni Vrtojbeni in drugi okoličani, ki so se priključili sprevodu ob nadaljni poti proti zadnjemu telesnemu počitku.

Rajniki je bival zadnja leta v Gorici, kjer si je bil sezidal lastni dom. Star je bil šele 37 let. Zapuščal žalostno vdovo s štirimi nedoraslimi otroci, ki bodo pa prenesli težki udarec udani v voljo božjo, v katero je tudi njihov oče vedno trdno zaupal. Naj jim bo v tolažbo tudi zavest, da sočustvuje z njimi v njihovih bridkih urah vsa naša javnost, ki je izgubila požrtvovalnega delavca in odkritosrčnega borca za zdrava socialna načela. Bog bodi milostliv njegovim dušam in naj tolaži osirotelo družino, nam pa pošlji njemu enakih mož!

Nova maša.

3. julija bo pel č. g. pater Mihael Mlekuž, benediktinec, novo sv. mašo v Biljani ob deseti uri. Domačini se ne spominjajo, da bi bila kdaj v Biljani nova maša. Novo mašniku kličemo: Dobro došli!

Kaj to pomeni?

Vedno več nezadovoljnosti med našim ljudstvom vzbuja postopanje goriške kvesture proti slovenskim izobraževalnim društvom. V zadnjem času je goriška kvestura prepovedala vse polno prireditve. Na drugi strani se pa opaža, da so postali gospodje pri kvesturi zelo darežljivi s plesnimi dovoljenji. Prepovedali so prireditve v Bovcu, Logu, Cerknem, Vojskem itd. Govorijo, da je neki maršal karabinirjev izjavil, da »sploh ne bo dal dovoljenja za prireditve, ker se vršijo v slovenskem jeziku, če pa hočejo prireditve v italijanskem jeziku, da jim da takoj dovoljenje. Mi smo tukaj, da ljudstvo poitalijančimo in kako naj potem dajemo dovoljenje za slovenske prireditve.« Mislimo, da so na prefekturi drugega prepričanja, četudi nam postopanje kvesture v zadnjem času vzbuja znatno sumnjo. Gospodu, ki nosi danes odgovornost za poslovanje kvesture, povejmo da je slovensko ljudstvo skrajno nezadovoljno z upravo tega važnega urada. Prepričani pa smo, da se bo moralo postopanje tega urada nasproti našemu ljudstvu v kratkem spremeniti na boljše, ker so postale razmere nevzdržne. Kar se pa tiče slovenskih prireditve želim, da reši prefektura vprašanje načelno, da se ne bodo našemu ljudstvu po nepotrebnem povzročali veliki stroški.

Manjšinska vzajemnost.

Glasilu nem. manjšine v Sloveniji »Cillier Zeitung« je ponatisnilo naš uvodnik »Jezik in manjšina« od 8. t. m. Neka ugledna osebnost je dodala k našim izvajanjem odličan komentar. Večkrat smo mi že poudarjali, da je rešitev manjšinskega vprašanja ne le vprašanje trenutne politične koristi, marveč je globoka etična zadeva celega kulturnega človeštva. Mi ne vprašamo, ali trpi vsled neugodne manjšinske politike Slovenec ali Nемец ali Italijan, ampak kličemo na ves glas: pravica je ena in nedeljiva, enaka za vse! Zato nas veseli, da najdejo naša izvajanja odmev tudi drugje in da se pokaže vzajemnost, ki mora družiti 40 milijonov Evropejcev, pripadnikov manjšinskih narodov.

Potniški avto.

Ob poletnih nedeljah in praznikih bo vozil Ribijev potniški avto iz Gorice ob 7.30. Počakal bo pri pošti, nato šel na severno postajo. V Čepovan pride ob 9, na Lokve ob 9.30. Vrača se iz Lokve ob 18.30.

Razen običajne vožnje vozi vsak dan v Gradež ob 7 iz Gorice, iz Gradeža ob 18. — V Idrijo vozi dvakrat dnevno (tudi ob nedeljah in praznikih). Iz Gorice ob 6.10 in ob 18.10, iz Idrije ob 5 in 15.

Doma.

V četrtek je italijanski letalec De Pinedo priletel domov. V Osti ji ga je čakala množica ljudstva in predstavniki vseh oblasti. Med njimi tudi papežev zastopnik kardinal Vanutelli. De Pinedo se je med viharnim navdušenjem odpravil v Rim, kjer je bil v petek Mussolinijev gost. Prišlo je tudi vse polno častik in vabil. Toda letalec je, po poročilu zrakoplovnega ministrstva, vse odklonil, ker je to bolj v fašistovskem stilu.

Kaj je novega na deželi?

Čepovan.

Pred nedavnim smo pokopali 17-letno Julijano Gruden, Vrata št. 78. Kot vzorno hčer Marijino je spremila vsa Marijina družba od hiše žalosti do groba. Ganljiv je bil prizor, ko je v prvem mraku ob odprtem grobu jemala Marijina družba slovo od svoje zveste sodružbenice. Voditelj je izpregovoril v slovo še zadnji pozdrav v imenu vse družbe, prosil blago družbenico, da ona prosi pri Mariji varstvo, svojim preostalim tovarišicam, a tem priporočal, naj posnemajo njen lepi vzgled. Še Marijina pesem v slovo in v dno srca pretresujoči prizor je minul. Počivaj v miru, dobri Marijin otrok! Staršem pa izprosi tolažbe pri najboljši Materi!

Miren.

Po dolgem času smo dobili zopet hram božji, katerega glavni altar je blagoslovil prevzvišeni knez nadškof v nedeljo 12. t. m. Bil je to izredno slovesen praznik za našo faro. Istega dne je prevzvišeni podelil velikemu številu naših malih zakrament sv. birme. Praznično razpoloženje je vladalo po celi naši fari. Pri vходу v vas je stal lep slavolok, ki je nosil pozdrav nasledniku apostolov, prihajajočemu med svoje verne. Sprejem prevzvišene ga je bil prisrčen in velika množica se je razveselila ob pogledu na svojega ljubljene duhovnega očeta. Besede, ki mu jih je govoril preč. g. župnik, so prihajale iz src vsch. Razen občinske in šolske oblasti so nadpastirja pozdravili tudi zastopniki našega prosvetnega društva, dekliskega krožka, prosvetnega okrožja in Marijine družbe. Sprevod se je po pozdravu pomikal proti župnišču, odkoder je prevzvišeni šel v spremstvu preč. duhovščine v cerkev. Ob potu so stali zeleni mlaji in pročelje cerkve je bilo v okusni obliki okrašeno z dolgimi vencami in cvetlic. Fantje prosvetnega društva so prevzeli nalogo krašenja ter jo izvršili v popolno zadovoljnost cele fare — seveda s pomočjo deklet, ki so že par dni prej skrbele za cvetlice in zelenje ter spletale vence. Vsi, ki so pri tem delu pomagali, naj imajo zadovoljenje, da se je čast božja proslavila na najlepši način. Naj bi novi hram božji združil vse farane v krščansko družino ter naj bi se versko življenje naše fare vsestransko poglobilo. Prevzvišene nadpastirja pa naj bi ljubi Bog še dolgo ohranil in dopustil, da bi ga zamogli še večkrat pozdraviti v naši sredi.

Loke pri Ajševici.

Na praznik sv. Rešnjega teleza smo spremili k večnemu počitku mladeniča Antona Obljubeka, ki je umrl v cvetu let. Bil je dobrega srca, tihega značaja; kako je bil priljubljen, je pričala udeležba pri pogrebu. V slovo mu je zapelo društvo Ajševica. Žal, da se je sprevod prehitro odpravil, ker so se množice vsled zamude morale vračati. Dragi Tonček! Želimo ti veselejše življenje nad zvezdami. Potrži družini naše iskreno sožalje!

Papeški konzistorij.

V ponedeljek je papež Pij XI. zbral svoje kardinale in imel nanje nagovor. Najprej je povedal, da je povišal za kardinala poljskega nadškofa Hlonda iz Gnjezdna in belgijskega primasa Van Roya, naslednika na stolici velikega kardinala Merciera. V nadaljnjem govoru je sv. oče potožil svoje bridkosti za stran Kitajske, Mehike in Francoske. Posebno francoske nacionaliste je hudo prijel.

Biljana.

V Biljani bo v petek — praznik Srca Jezusovega celodnevno češčenje sv. R. T. V nedeljo pa »procesija s kipom presv. Srca« popoldne ob 6.

Vrtojba.

V nedeljo 12. t. m. je bil pri nas zaključek obrtne šole združen z razstavo šolskih izdelkov. Razstava nas je razočarala. Druga leta je bila vedno zelo bogata in raznolika, letos je bilo pa število razstavljenih predmetov zelo pičlo. Zlasti so manjkali dekliski izdelki, ki so druga leta vzbujali naše občudovanje. Kaj je vzrok temu nazadovanju? Naloga šolskih oblasti je, da se za zadevo zanimajo in ovire odstranijo.

Lokovec nad Kanalom.

V nedeljo popoldne 12. t. m. je pogorela hiša posestnika Petra Šuligoja na Vrtvah št. 240. Ker je bila stavba pritlična in s slamo krita, ni mogel skoro ničesar rešiti. Govori se, da je bil požar povzroččen po otrocih. Številna družina je sedaj brez strehe. Že itak revna družina je sedaj toliko hujše zadeta, ker hiša ni bila zavarovana. Čudno, da toliko takih slučajev vendar še ne spametuje ljudi, da bi zavarovali svoje imetje, ko vendar nikdo ne ve kdaj ga lahko zadene nesreča. Tudi starši bi morali bolj paziti na svoje otroke.

Slap ob Idriji.

Dne 8. t. m. se je poročil gosp. Leban Jožef iz Svete Lucije z gosp. Marico Hvala iz Roč. Nevesta je članica našega prosvetnega društva. Novo poročence sta se nanje ob poroki tudi spomnila. Želimo jima vse najbolje v zakonskem stanu.

Življenje Štefana Radića.

(Nadaljevanje.)

Medtem je bil za bana imenovan baron Škrlec in Dojčić je v resnici poskušal napraviti nanj atentat. Sedaj sem bil prepričan, da se je v Ameriki res osnovalo tajno

društvo z namenom poslati v domovino toliko atentatorjev, kolikor komisarjev bi naprtila Hrvatski Pešta in Dunaj. Premislil vse in se odločil predelati ono svojo razpravo proti nasilju in revoluciji, katero sem objavil v svoji zagreški »Hrvatski Misli« že l. 1904. članek sem predelal v malo knjižico pod naslovom: »Javno poročilo hrvatskim bratom v Ameriki«. Za geslo svojemu delcu sem vzel Jezusove besede: »Kdor z mečem okrog hodi, bo od meča poginil« in narodni pregovor: »Blato se z blatom ne pere«.

Brošuro sem dal natisniti v 25 tisoč izvodih ter sem si pravočasno oskrbel eno številko »Zajedničarja«, glasila Hrvatske Narodne Zjednice v Ameriki. V tem listu niso samo naslovi nad 400 odsekov, ki jih ima zajednica, temveč tudi naslovi odbornikov vsakega odseka.

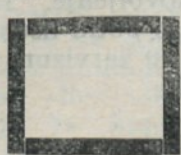
Tako sem imel par tisoč točnih naslovov, a sem računal tudi na to, da bom par tisoč brošur razpečal tudi na Hrvatskem. Nepričakovano pa dobim od državnega pravdnistva odlok, da je brošura od začetka do konca zaplenjena. Odidem hitro k vladi na Markov trg, da vprašam bana Škrleca, kaj to pomeni, toda on je bil v Pešti. Šel sem zato k podbanu Fodrociju in začel z njim razgovor takole: »Dem Dummen kann auch Gott nicht helfen.« (Nemumnemu tudi Bog ne more pomagati.) Kaj to pomeni, se začudi Fodroci. Jaz ga opozorim, da bi Dojčićev atentat med pol milijona Hrvatov v Ameriki lahko našel naslednika in da sem se nameril to preprečiti, toda ne s policijskimi odredbami od zgoraj, temveč s pozivom na razsodnost, poštenje, človekoljubje, prosvitljenost in politična zrelost naših tamošnjih rojakov. Naravno, da pa morem to napraviti le na temelju hrvatske kmečke politike, ki je istodobno državopravna, slovanska in človečanska, tedaj ravno taka kakor je mišljenje ameriških Hrvatov. Ob enem sem takoj prečital nekatera posebno izrazita mesta v brošuri, kjer neizpodbitno dokazujem, da atentati in revolucije morejo in morajo vpropastiti vsak mali narod, zlasti pa še sedaj, ko smo dosegli razširjeno volivno pravo, ki nam daje nepremagljivo orožje za zakonito politično borbo po vzoru napadnih demokratičnih držav. Podban Fodroci je tukaj poklical Srba drja Teodorja Bošnjaka, žida drja G. Franka in jima je naložil, naj v par urah prečitajo mojo brošuro in naj ga obvestijo ali se za plembo lahko dvigne ali ne. Po štirih urah sem prišel po odgovor in Fodroci mi pove, da je med tem telefonično govoril z banom Škrlecem v Pešti ter mu pojasnil svoje in omenjenih gospodov mnenje in ban Škrlec je odredil, da se za plembo v celoti vkine.

Knjiga,

ki jo vsak dan rabite!

Slovensko - italijanski slovar.

Sestavil
dr. F. Valjavec

Ta slovar obsega preko 40.000 italijanskih besed z bogatim tolmačenjem pomena. Cena vezanemu izvodu 28 — lir. Naročite slovar pri

Katoliški knjigarni

Gorica - Via Carducci 2

Ves srečen vzamem deset brošur ter hitim v uredništva zagrebških listov, da brošuro naznanijo in priporočijo in da jim razjasnim, kaj bi nam po mojem mnenju pri tej priliki napisali o atentatih, oziroma proti atentatom. Najprej sem odšel k »Srbobranu«, toda Svetozar Pribičević me je sprejel zelo hladno in neprijazno in je izjavil, da on take brošure ne bo niti naznanil, kaj še da bi jo priporočil, ker baš Dojčičev nam je najbolj treba. Jaz sem ga zavrnil: »Ako je to v resnici tvoje mnenje in nisi največja šalobarda, potem bi moral biti že davno Dojčič.«

Književnost in umetnost.

Rezijanski katekizem.

Katoliška tiskarna v Gorici je te dni natisnila Rezijanski katekizem »To kristjanske učilo«, kot ga imenuje prireditelj Josip Kramar, kaoplan v Osojanih. Rezijani, najzadnejša veja Slovanov, govore posebno narečje, različno od onega beneških Slovencev. Preprosto ljudstvo slovenskih knjig po večini ne razume dobro, zato mu bo ta katekizem brez dvoma dobrodošel. Pa tudi naš jezikoslovec ga bo z veseljem prelistal, saj bo našel v njem marsikako zanimivo besedo ali starinsko slovniško obliko. (Jezikoslovec dr. H. Tum izvaja iz rezijanskega narečja dokaze, da so Rezijani mešanica slovenskega in obrskega plemena.) Kogar ta knjižica zanima, jo lahko kupi v Katoški knjigarni v Gorici. Stane vezana 3 lire.

»Naš Čolnič«.

Izšla je junijeva številka »Našega Čolniča«. Vsebinska je prav bogata: Pregelj: Zvodnik, Vernim fantom, Pomenki, ki to pot zavzemajo skoro enajst strani, pesem Sv. brata, Žagar: Slepi godec, humoreska: O glasbenem življenju v Altenrodi, Tine in Tinka, poročilo o prosvetnih tekmah. Hvale vredno je, da je to pot našel glasbeni kotichek svoj kot v »Čolniču«. D. Doktorič piše o naši pesmi, Bratuž pa, malce kasno sicer, podaja strokovno poročilo o dornberškem okrožnem koncertu. Sledijo še »Pasijonske igre« v Kobjiglavu, Pisma uredniku, Naši ljudje in Organizacija.

Tržne cene

dne 21. junija 1927.

Česnik kg L 1—1.10; šparglji L 1.20—1.70; repa L 0.80—1; korenje L 0.80—1; artičoki kos L 0.30 do 0.35; čebula kg L 1—1.20; pesa L 0.50—0.60; fižol navaden L 1.80; fižol koks L 2.40; salata L 0.40 do 0.50; krompir L 0.50—0.60; paražitniki L 2.80—3; sveži grah L 0.90 do 1.20; peteršilj L 1—1.20; radič L 0.60—1.80; špinača L 1—1.20; fižol v stročju L 0.90—1.40; vrzote L 0.80—0.90; buče L 0.40—0.50; poranarče kos L 0.40—0.60; limoni L 0.15—0.20; črešnje kg L 1—2.20; hruške L 1.60—2.40; sveže maslo L 15—16; presno maslo L 18—20; mleko liter L 1—1.20; trčan med L 10; sladka smetana L 12; jajca kos L 0.40—0.50; seno q L 50—55.

Pozdrav iz Holandije.

Naš zvesti naročnik, fotograf Peter Primožič, doma iz Cerknega, pošilja preko »Straže« vsem svojim znancem v domovini tople pozdrave.

Darovi.

Za »Slovensko sirotišče«: Velecenjena gospica Edit Rojic 50 L; preplačila v spomin gospoda Luke 8 L; preč. g. Franc Kranjec, Šmarje 10 L; v spomin blagopok. Antona Škodnik daruje njegova velečislana družina 50 L. Srčna hvala!

Za »Alojzijevišče«: Sl. kmečka posojilnica v Števerjanu 50 L. — Prizrčna hvala!

ZAHVALA.

Podpisani se v svojem in v imenu č. duhovščine svojega dekana ta prizrčno zahvaljuje vsem, ki so našega nepozabnega sobrata č. g.

Ivana Spitzer-ja

vikarja v Fojani,

spremlili k večnemu počitku.

Posebno se zahvaljuje visokorodnemu g. baronu Antonu Codeliju, podeštatu v Biljani in v Medani, spošt. g. Francetu Obljubek-u, podeštatu v Kojskem, slavnemu učiteljstvu, g. organistu in njegovim pevcem, zastopstvu Marijine družbe iz Gradna in iz Biljane, dobrim Fojancem, ki so ob tej žalostni priliki z darovanimi vencami in s svojo obilno udeležbo pokazali svojo udanost in ljubezen do svojega pokojnega dušnega pastirja. Srčna hvala bodi izražena tudi spošt. g. občinskemu zdravniku D' Ottone-ju, ki je na dan nenadne smrti rajnega poklican, bil nedomoma na mestu, da bi mu nudil svojo pomoč.

V Šlovrencu, 16. junija 1927.

Ivan Remec, župnik-dekan.

REDNI OBČNI ZBOR

Posojilnice v Podbrdu, r. z. z n. z. se bo vršil v nedeljo dne 26. junija 1927 ob 15. uri v uradnih prostorih s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelnštva in nadzorništva.
3. Potrjenje rač. zaklj. za l. 1926.
4. Volitev načelnštva in nadzorništva.
5. Slučajnosti.

Ako bi bil občni zbor nesklepčen, se bo vršil pol ure kasneje drugi, ki bo sklepal veljavno ne glede na število navzočih članov.

Kmečka posojilnica v Šturjah,

reg. zadr. z neom. z. vabi na svoj

REDNI OBČNI ZBOR,

ki se bo vršil dne 26. junija 1927 ob 9. uri v lastnih prostorih s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelnštva.
3. Poročilo nadzorništva.
4. Potrjenje rač. zaklj. za l. 1926.
5. Volitev načelnštva.
6. Volitev nadzorništva.
7. Sprememba pravil.
8. Slučajnosti.

Opomba: V slučaju, da bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se bo vršil isti dan eno uro pozneje v istih prostorih in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki bo sklepal brezpogojno v smislu § 33 zadr. pravil.

Načelstvo.

VII. ljubljanski velesejem.

Obiščite ga od 2. do 11. julija t. l. 30% popust na italijanskih in 50% na jugoslovanskih železnicah. Jugoslovanski vizum L 10. Te olajšave so deležni oni, ki kupijo izkaznice po L 12 pri sejmskem komisarju: Agenzia Čehovin, Trst, Viale XX. Settembre 65. Na željo preskrbi sejmski komisar vsem interesentom, ki stanujejo izven Trsta jugoslovansko dovoljenje. Interesenti naj določijo potni list in L 12 za izkaznico, L 10 za vizum in L 5 za poštno stroške.

Mlekarska zadruga v Hruševju odda svoje mleko v najem dne 10. julija 1927 v mlekarni v Hruševju. Pogoji so na razpolago od 1. do 10. julija 1927 ob 14. uri v mlekarni. — Načelstvo.

Naznanilo in zahvala.

S potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš preljubeni soprog in oče gosp.

Leopold Faganelj,

stavb. podjetnik

dne 17. t. m. po nenadni smrti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega pokojnika se je vršil dne 19. t. m. iz mestne bolnišnice v Gorici na domače pokopališče.

Gorica, dne 21. junija 1927.

Žalujoci:

Emilija, soproga

Otroci: Milena, Justina, Cvetka in Branko.

Zahvala.

Žalostni in potrti vsled nenadne in mnogo prerane smrti, katero je naš nadvse ljubljani, jedva 2 letni sinček

Rihard

našel v vodi dne 13. t. m., izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so se tako požrtvovalno — čeravno zaman — trudili, da bi naše ljubo dete priklicali zopet k življenju. Dalje se srčno zahvaljujemo č. g. kuratu Zamarju, ter vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba ter nam na kakršenkoli način, izkazali svoje sožalje in tolažbo. Bog povrni vsem.

Orehovlje, dne 18. junija 1927.

Družina Žigon.

POZOR!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti, Dornberg št. 3.

VIPAVSKA VINA,

namizna in desertna razprodaja po primerni ceni iz svojih kleti Kmetijsko društvo v Vipavi (Vipacco).

BOTRI pozor!

Raznovrstna

darila za birmo

po NAJNIŽJIH CENAH

se dobé pri domačinu

ALBERTU MARC-U

urarju in zlatarju

v Ajdovščini št. 17

ACQUA DELL' ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carduci 9 pri Fiegel.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvoren že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga čiščnega platna iz znane tovarne Hegenhart & Raymann, vsakodnevno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!